

Jesus, Kung på Davids tron

När Jesus föddes på jorden kom han inte bara för att frälsa världen utan också för att återupprätta Jakobs släkter och Davids tron. Himlen TV7:s Sverigechef Daniela Persin undervisar om Jesu unika uppdrag.

”För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet.”

Jes 9:6

När ängeln Gabriel berättade för Maria att hon skulle föda en son genom den Helige Andes kraft, förklarade han samtidigt att Marias barn skulle kallas den Högstes Son och födas med ett stort uppdrag. I det här sammanhanget betonade inte ängeln Jesu uppgift som mänsklighetens Frälsare. Betoningen låg i stället på att Han skulle vara Kung över Jakobs efterkommande för evigt. Kanske skulle vi denna jul kunna fira Jesu födelse genom att stanna upp och begrunda den andra delen av ängeln Gabriels budskap?

Då sade ängeln till henne: ”Var inte rädd, Maria. Du har funnit nåd hos Gud. Du ska bli havande och föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus [Jeshua]. Han ska bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud ska ge honom hans fader Davids tron. Han ska vara kung över Jakobs hus för evigt, och hans rike ska aldrig ta slut.”

- Luk 1:30–33

Judarna väntade då – och väntar än i dag – på den kommande Messias som ska sitta på Davids tron och regera över Israel. Den Messias som ska ge dem frid från alla fiender. Ängeln Gabriels budskap till Maria speglar denna väntan och stämmer överens med Jesajas profetia om Messias:

För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike.

- Jes 9:6–7

Härskare från Juda stam

När Mose välsignade Jakobs stammar kallade han Juda för ett lejon och gav honom ett löfte om att härskarstaven skulle tillhöra hans efterkommande. Till slut skulle en härskare komma som även andra nationer skulle lyda (se 1 Mos 49:8–10). Kung David var Juda efterkommande och med honom slöt Gud ett evigt förbund som bekräftade löftet till Juda (se 2 Sam 7:8–26). Både David och Gud skulle vara fäder till honom som sitter på tronen. På detta sätt skulle Han bli både ”Davids son” och ”Guds Son”. Trots att Gud skulle tukta Davids efterkommande skulle inte Hans nåd vika från dem:

Så säger HERREN: Om jag inte har fastställt mitt förbund med dag och natt och en ordning för himmel och jord, då ska jag också förkasta Jakobs och min tjänare Davids efterkommande, så att jag inte tar någon av hans avkomlingar till att råda över Abrahams, Isaks och Jakobs efterkommande.

- Jer 33:25–26 (se även Ps 89:27–29)

Det är därför värt att notera att det inte bara är Abrahams förbund – och därmed förbundet med Juda och Israel – som kommer att bestå så länge Guds ordning för himmel och jord består. På samma sätt ska Guds förbund med David bestå. Messias, Davids son, ska regera över Jakobs ättlingar. Ängeln Gabriel bekräftade detta för Maria.

Jakobs splittring och förskingringen bland folken

Guds förbund med David sattes dock snabbt på prov när Davids son Salomo i slutskedet av sitt liv vände sig bort från Gud. Salomo avföll från Gud och började tillbe de avgudar som hans fruar tillbad.

Därför förlorade Salomons son Rehabeam tio av Israels stammar till sin tjänare Jerobeam. Riket splittrades i två delar, sydriket och nordriket eller Juda och Efraim efter de två ledande stammarnas namn (se 2 Krön 10:16–19, 1 Kung 12:20).

Juda hus bevarade sin identitet i fråga om Skrifterna och tillbedjan av Israels Gud. Från dem härstammar dagens judar. En del av dem har återvänt till Israel och en del är fortfarande utspridda bland folken. Men de flesta av dem vet att de är judar.

Efraims hus däremot föll snabbt in i avgudadyrkan. De blev utdrivna först ur landet och har ännu inte återvänt. De förlorade sin identitet och blandades med alla andra folk över hela jorden. Gud vet ändå var dessa stammar och individer finns och har lovat att samla dem igen. Många profetior i Gamla Testamentet talar om detta. (Se t ex Amos 9:9, 15, Hes 36:18–20, 37:21, Hos 1:4–10, 2:23, 7:8, Sak 10:8–10.)

Messias dubbla uppdrag

Jesus kom inte enbart för att frälsa världen utan också för att återupprätta Jakobs släkten och Davids tron i Jerusalem. Samtidigt kommer Messias kungavälde att sträcka sig till jordens yttersta gräns när den här världens riken blir underlagda honom (se Ps 2:6–9, Jes 2:2–4, Dan 2:44, Upp 11:15–18).

Judarna väntade på en messiaskung och det gör de än i dag. De ortodoxa judarna ber fortfarande dagligen att messiaskungen ska komma. Till och med lärjungarna frågade Jesus, efter Hans uppståndelse, om det nu var tid att återupprätta riket åt Israel. Jesus nekade inte men sade att det inte var deras sak att veta tider eller stunder. De skulle i stället fokusera på att sprida budskapet om frälsning (se Apg 1:6–8). Men redan genom profeterna hade Gud sagt att Messias uppdrag skulle sträcka sig bortom Jakobs stammar:

Han säger: Det är för lite att du bara är min tjänare som upprättar Jakobs stammar och för tillbaka de bevarade av Israel. Jag ska sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att du ska bli min frälsning ända till jordens yttersta gräns.

- Jes 49:6

Så samtidigt som Messias samlar de fördrivna stammarna av Israel samlar Han sina egna från jordens alla folk:

Så säger Herren Gud, han som samlar Israels fördrivna: Ännu fler ska jag samla till honom, till hans församling.

- Jes 56:8

På modernt språk skulle man kunna säga att Gud har en kärnfamilj som Han har utvidgat till att omfatta alla som inympas i Messias. De är Hans familj och folk. I och genom Messias får de del av alla löften som tillhör Hans folk (se Ef 2:11–13). Före Jesu död profeterade även översteprästen om Messias dubbla uppdrag:

Detta sade han inte av sig själv, utan som översteprästen det året profeterade han att Jesus skulle dö för folket, och inte bara för folket utan också för att samla och förena Guds skingrade barn.

- Joh 11:51–52

Ofta förkunnar man bara frälsningens evangelium i församlingarna därför att man har så lite förståelse för hur evangeliet om riket, i meningen Israels återupprättelse, kan vara aktuellt och sant. Väntar vi som kristna på Jesus som Davids son och Lejonet av Juda stam (Upp 5:5) som kommer tillbaka för att uppfylla den andra delen av sitt uppdrag?

Det andra uttåget är mycket större än det första

I slutet av denna tidsålder ska Messias samlar sitt folk, Juda och Israel, till deras arvedel igen:

I hans dagar ska Juda bli frälst och Israel bo i trygghet, och detta är det namn man ska ge honom: HERREN vår rättfärdighet. Se, dagar ska komma, säger HERREN, då man inte mer ska säga: ”Så sant HERREN lever, han som förde Israels barn upp ur Egyptens land”, utan: ”Så sant HERREN lever, han som förde ättlingarna av Israels hus upp ur landet i norr och hämtade dem ur alla andra länder dit jag hade fördrivit dem.” Så ska de få bo i sitt land.

- Jer 23:6–8 (se även Jer 3:11–18; 23:6–8, Jes 11:10–12)

Även om återsamlandet från folken emellanåt har varit stort och uppmärksammat, som när judar återvänt från det forna Sovjetunionen, från arabländer och Etiopien, så har det inte skett i den omfattning som beskrivs i Jeremias profetia.

Det framtida uttåget (*exodus*) kommer att bli så mycket större än uttåget från Egypten och de mirakler som skedde då, att man inte längre kommer att nämna det vid påskens sedermåltid som man nu gör. Vi kan förvänta oss större mirakler än under det första uttåget. Ett av de största miraklerna kommer att vara när Efraim får sin identitet tillbaka av Messias och när Han sedan för dem åter till deras arvedel tillsammans med Juda.

En del av detta kommer att hända först efter Messias återkomst (se Jer 3:11–18, Hos 2:14–23). Till största delen kommer det andra uttåget att äga rum under Jakobs vedermöda, som Herren sedan frälser sitt folk ur. I samband med detta kommer Jesus Messias tillbaka och sätter sig på Davids tron för att regera över hela jorden (se Jer 30:7–10).

Jesus, den gode Herden och Kungen

Den största delen av de judar som återvänder i det andra uttåget kommer inte att vara frälsta, renade och uppfyllda med den Helige Ande när de kommer till sitt land. Herren kommer att öppna deras ögon mitt i vedermödan så att de ser Messias Jesus.

Då kommer de att sörja Honom som den ende Sonen och ta emot Honom som sin Frälsare. Han ger dem ett nytt hjärta och en ny ande (se Hes 36:24–28, Sak 12:10–13, Rom 11:25–27) så att de i allt följer sin gode Herde, Kungen. ”Min tjänare David ska vara kung över dem, och de ska alla ha en och samma herde” (Hes 37:24, se även Hes 34:11–31).

Jesus gav ett löfte till sina apostlar att de skulle få regera med Honom i det nya kungariket Israel:

”... jag överlämnar riket till er liksom min Far har överlämnat det till mig. Ni ska äta och dricka vid mitt bord i mitt rike, och ni ska sitta på troner och döma Israels tolv stammar” (Luk 22:29–30).

De andra uppståndna som tillhör Jesus får regera över den övriga delen av världen med Honom:

”[Du har] friköpt människor åt Gud av alla stammar och språk och länder och folk. Du har gjort dem till ett kungarike och till präster åt vår Gud, och de ska regera på jorden.”
(Upp 5:9–10)

Maranata! Kom, Herre Jesus! / Daniela Persin

Daniela Persin har bott i Jerusalem i sju år i samband med att hon doktorerade vid Hebreiska universitetet. Hon är Sverigechef för Himlen TV7 i Uppsala och hennes kallelse är att utrusta Guds folk inför Jesu återkomst.

Fördjupa dig gärna i ämnet genom hennes undervisning i programmet **Jesus, kung på Davids tron**:
https://www.himlentv7.se/play/israel -i-den-yttersta-tiden/jesus-kung-pa -davids-tron_p55183/

Mer undervisning om Israels återsamlade, Jesu återkomst och den yttersta tiden hittar du bland annat i serien **Kungen kommer** i vårt Play-arkiv.